

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **C. C. C.**, a. s., F., zastúpeného JUDr. Ing. L. N., advokát, M., proti žalovanému **J. K.**, H., zastúpeného JUDr. I. C., K., **o zaplatenie 118.548,70 Sk s príslušenstvom**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 20. mája 2009, č. k. Z-2-36Cb 243/1995-174 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 25. mája 2009, č. k. Z-2-36Cb 243/1995-178 a opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2009, č. k. Z-2-36Cb 243/1995-185, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 20. mája 2009, č. k. Z-2-36Cb 243/1995-174 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 25. mája 2009, č. k. Z-2-36Cb 243/1995-178 a opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2009, č. k. Z-2-36Cb 243/1995-185 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 20. mája 2009, č. k.. Z-2-36Cb 243/1995 rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z istiny 3.935,10 Eur (118.548,70 Sk) za obdobie od 1. 7. 1998 do 31. 12. 2001 vo výške 22,30% za obdobie od 1. 1. 2002 do 26. 4. 2002 vo výške 21,20%, za obdobie od 27. 4. 2002 do 29. 10. 2002 vo výške 21,75%, za obdobie od 30. 10. 2002 do 17. 11. 2002 vo výške 21,50%, za obdobie od 18. 11. 2002 do 25. 9. 2003 vo výške 20,00%, za obdobie od 26. 9. 2003 do 21. 12. 2003 vo výške 19,75%, za obdobie od 22. 12. 2003 do 28. 3. 2004 vo výške 19,50%, za obdobie od 29. 3. 2004 do 28. 4. 2004 vo výške 19,00%, za obdobie od 29. 4. 2004 do 30. 6. 2004 vo výške 18,50%, za obdobie od 1. 7. 2004 do 28. 11. 2004 vo výške 18,00%, za obdobie od 29. 11. 2004 do 28. 2. 2005 vo výške 17,50%, za obdobie od 1. 3. 2005 do 28. 2. 2006 vo výške 16,50%, za obdobie od 1. 3. 2006 do 30. 5. 2006 vo výške 17,00%, za obdobie od 31. 5. 2006 do 25. 7. 2006 vo výške 17,50%, za obdobie od 26. 7. 2006 do 26. 9. 2006 vo výške 18,00%, za obdobie od 27. 9. 2006 do 27. 6. 2007 vo výške 18,25%, za obdobie od 28. 3. 2007 do 24. 4. 2007 vo výške 18%, za obdobie od 25. 4. 2007 do 28. 10. 2008 vo výške 17,75%, za obdobie od 29. 10. 2008 do 11. 11. 2008 vo výške 17,25%, za obdobie od 12. 11. 2008 do 9. 12. 2008 vo výške 16,75%, za obdobie od 10. 12. 2008 do 20. 1. 2009 vo výške 16,00%, za obdobie od 21. 1. 2009 do 10. 3. 2009 vo výške 15,50%, za obdobie od 11. 2. 2009 do 7. 4. 2009 vo výške 15,00% a ďalej za obdobie od 8. 4. 2009 do zaplattenia vo výške 13,50% na základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súčasne uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania žalobcovi, na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, o ktorých súd rozhodne osobitným uznesením.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobou doručenou súdu dňa 8. 12. 1994 si žalobca S. S., a. s. B., M., uplatnil právo na zaplattenie 118.458,70 Sk s príslušenstvom 28% úrokom z omeškania od 17. 6. 1993 do zaplattenia, titulom nesplateného úveru z úverovej zmluvy č. X./X.-3 zo dňa 6. 3. 1991.

Podaním zo dňa 19. 9. 2003 žiadal žalobca, aby súd pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu, tak, aby na miesto pôvodného žalobcu vstúpil do konania C. C. C., a. s., B..

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrhu podľa § 92 ods. 4 O. s. p. vyhovel a s takto označeným účastníkom na strane žalobcu v ďalšom pokračoval v konaní.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. 6. 1998, č. k. 6K 135/97-69 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka – úpadcu: J. K., R.H..

Krajský súd v Bratislave, ktorému sa vec vrátila na nové konanie vykonal opakovane dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi, písomnými a ústnymi vyjadreniami účastníkov konania a v zmysle usmernení odvolacieho súdu aj pripojením spisu tunajšieho súdu č. k. 6K 135/97 a zistil, že pôvodný žalobca – S. S., a. s., B. si žalobou podanou na súd 8. 12. 1994, uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie dlhu z úveru v sume 118.548,70 Sk s 28% úrokom od 17. 6. 1993 až do zaplatenia. Podaním z 18. 9. 2003 do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpila spoločnosť C. C. C., a. s., B., súčasne táto spoločnosť vzala žalobu o zaplatenie dlhu v sume 118.548,70 Sk a zaplatenie časti úrokov späť a žiadala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov v sadzbe 28% zo sumy 118.548,70 Sk za obdobie od 1. 7. 1998 do zaplatenia. Následne podaním z 2. 10. 2006 žalobca znovu zmenil petit žaloby a žiadal o zaplatenie úrokov v sadzbe, ktorú mu súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom v celom rozsahu priznal.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že na majetok žalovaného bol uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30. 6. 1998, sp. zn. 6K 135/97 vyhlásený konkurz a uznesením Krajského súdu v Bratislave z 19. 4. 2004, sp. zn. 6K 135/97 bol konkurz zrušený po splnení rozvrhového uznesenia.

Z pripojeného konkurzného súpisu má súd za osvedčené, že žalobca si v konkurznom konaní č. 6K 135/97 vedenom na majetok úpadcu: J. K., prihlásil pohľadávku v sume 322.197,- Sk z úverovej zmluvy č. X./X.-3 zo dňa 6. 3. 1991 a jej Dodatku č. 1 zo dňa 29. 9. 1993, ktorou bol úpadcovi poskytnutý úver vo výške 200.000,- Sk. V tejto výške bola pohľadávka v konkurznom konaní priznaná a to v nasledovnom členení: istina 118.548,70 Sk, úroky riadne a sankčné (od 31. 10. 1995 do 30. 6. 1998) vo výške 199.278,30 Sk, náklady konania vo výške 4.740,- Sk, za výpis zo živnostenského registra 50,- Sk, iné príslušenstvo

sadzobníkové poplatky vo výške 300,-- Sk. Podľa rozvrhového uznesenia pripadlo na pohľadávku uspokojenie v sume 2.246,21 Sk.

Plnenie rozvrhového uznesenia vo výške 2.246,21 Sk bolo započítané na príslušenstvo najskôr zročné. Ide o príslušenstvo uplatnené v konkurznom konaní, pričom podaním zo dňa 18. 9. 2003 žalobca čiastočne vzal späť návrh, a to v rozsahu celej istiny 118.548,70 Sk a úrokov od 31. 12. 1995 do 30. 6. 1998. V tomto rozsahu bolo toto súdne konanie zastavené. Žalobca započítal plnenie z rozvrhového uznesenia najskôr na príslušenstvo pohľadávky priznanej v konkurznom konaní a nie na istinu pohľadávky, z tohto dôvodu žalobca ani neponižoval základ (istinu) pre výpočet predmetných úrokov.

V zmysle ustanovenia ČL. 2/Úverovej zmluvy – pri úvere (alebo splátke) nesplatenej v lehote, sa zvyšuje úroková sadzba na 13,5% nad základnú sadzbu zo sumy úveru (alebo splátky) nesplateného v lehote odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru (splátky).

V zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 Zákona o zavedení meny euro v Slovenskej republike – kde sa v iných všeobecne záväzných právnych predpisoch, v rozhodnutiach orgánov verejnej moci, zmluvách alebo v iných právnych prostriedkoch používa pojem „základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska“, „diskontná sadzba Národnej banky Slovenska“, „diskontná úroková sadzba“ alebo „diskontná sadzba Štátnej banky česko-slovenskej“, odo dňa zavedenia eura sa tým rozumie základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorú Európska centrálna banka stanovuje a zverejňuje pre hlavné refinančné obchody vykonávané Eurosystemom v rámci Európskeho systému centrálnych bánk. Táto zmena základnej úrokovej sadzby pri prechode na euro, nemá vplyv na dokončenie úročenia podľa pôvodnej výšky úrokovej sadzby počas úrokového obdobia, ktoré začalo plynúť pred dňom zavedenia eura, a ktoré uplynie po zavedení eura, ani nemá vplyv na úročenie po zavedení eura, pre ktoré je rozhodujúca výška úrokovej sadzby a z obdobia pred dňom zavedenia eura a tiež nemá podľa osobitných predpisov 16/ vplyv ani na ostatný obsah, subjekty alebo platnosť právnych vzťahov, vzniknutých na základe predmetných právnych predpisov, rozhodnutí orgánov verejnej moci, zmlúv alebo iných právnych prostriedkov, ak sa dotknutí účastníci príslušného právneho vzťahu nedohodnú inak, alebo ak tento zákon osobitný predpis neustanovuje inak.

V zmysle vyššie uvedeného žalobca doplnil a vyšpecifikoval žalobný návrh tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z istiny 3.935,10 Eur (118.548,70 Sk) za obdobie od 1. 7. 1998 do 31. 12. 2001 vo výške 22,30% za obdobie od 1. 1. 2002 do 26. 4. 2002 vo výške 21,20%, za obdobie od 27. 4. 2002 do 29. 10. 2002 vo výške 21,75%, za obdobie od 30. 10. 2002 do 17. 11. 2002 vo výške 21,50%, za obdobie od 18. 11. 2002 do 25. 9. 2003 vo výške 20,00%, za obdobie od 26. 9. 2003 do 21. 12. 2003 vo výške 19,75%, za obdobie od 22. 12. 2003 do 28. 3. 2004 vo výške 19,50%, za obdobie od 29. 3. 2004 do 28. 4. 2004 vo výške 19,00%, za obdobie od 29. 4. 2004 do 30. 6. 2004 vo výške 18,50%, za obdobie od 1. 7. 2004 do 28. 11. 2004 vo výške 18,00%, za obdobie od 29. 11. 2004 do 28. 2. 2005 vo výške 17,50%, za obdobie od 1. 3. 2005 do 28. 2. 2006 vo výške 16,50%, za obdobie od 1. 3. 2006 do 30. 5. 2006 vo výške 17,00%, za obdobie od 31. 5. 2006 do 25. 7. 2006 vo výške 17,50%, za obdobie od 26. 7. 2006 do 26. 9. 2006 vo výške 18,00%, za obdobie od 27. 9. 2006 do 27. 6. 2007 vo výške 18,25%, za obdobie od 28. 3. 2007 do 24. 4. 2007 vo výške 18%, za obdobie od 25. 4. 2007 do 28. 10. 2008 vo výške 17,75%, za obdobie od 29. 10. 2008 do 11. 11. 2008 vo výške 17,25%, za obdobie od 12. 11. 2008 do 9. 12. 2008 vo výške 16,75%, za obdobie od 10. 12. 2008 do 20. 1. 2009 vo výške 16%, za obdobie od 21. 1. 2009 do 10. 3. 2009 vo výške 15,50%, za obdobie od 11. 2. 2009 do 7. 4. 2009 vo výške 15,00% a ďalej za obdobie od 8. 4. 2009 do zaplattenia vo výške 13,50% nad základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Na pojednávaní konanom dňa 29. 4. 2009 namietol právny zástupca žalovaného upresnenie žalobného návrhu a uviedol, že istina, z ktorej sa vypočítavajú úroky z omeškania podľa jeho prepočtov, predstavuje základ istiny 118.548,70 Sk, t. j. 3.935,10 Eur, ako uvádza žalobca. Podľa predloženej špecifikácie došlo k zvýšeniu úrokovej sadzby z 13,5% na 18,25%, ktoré zvýšenie však žalovaný plne rešpektuje.

Podľa § 102 O. s. p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

V predmetnom konaní je nesporné, že na základe Úverovej zmluvy č. X./X.-3 zo dňa 6. 3. 1991 a jej Dodatku č. 1 zo dňa 29. 9. 1993 v zmysle § 382 - § 384 Hosp. zákonníka, bol žalovaný povinný zaplatiť úver, poskytnutý vo výške 200.000,- Sk, do 30. 3. 1995. Žalovaný porušil svoj záväzok prevzatý zmluvou o úvere tým, že

od 17. 6. 1993, dohodnuté splátky nevykonával. Žalovaný sa dostal do omeškania splatením úveru, za ktoré prináleží žalobcovi zvýšenie úrokovej sadzby na 13,5% nad základnú sadzbu zo sumy úveru (alebo splátky) nesplateného v lehote odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru (alebo splátky).

V zmysle § 17 ods. 1 Zákona o zavedení meny Euro v Slovenskej republike, odo dňa zavedenia sa tým rozumie základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorú Európska centrálna banka stanovuje a zverejňuje pre hlavné refinančné obchody vykonávané Eurosystemom v rámci Európskeho systému centrálnych bánk.

V danom prípade je nárok žalobcu oprávnený z istiny 118.548,70 Sk (3.935,10 Eur) za obdobie vyšpecifikované v doplnení žalobného návrhu zo dňa 22. 4. 2009 s tým, že úrok istiny je 13,50% nad základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky.

V súlade s § 384 - § 384 Hosp. zákonníka a pravidiel riadenia úverovej a devízovej živnosti bánk a sporiteľní, súd uznal nárok žalobu za oprávnenú v celom rozsahu.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O. s. p. V spore úspešnému žalobcovi súd priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. Z-2-36Cb 243/95-178 zo dňa 25. mája 2009, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť 201,- Eur na náhradu trov konania žalobcu, na účet právneho zástupcu žalobcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uznesenia Krajský súd v Bratislave uviedol, že rozsudkom zo dňa 20. 05. 2009 vyhovel žalobe tak, že uznal nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania z istiny 118.548,70 Sk (3.935,10 Eur) za obdobie vyšpecifikované v doplnení žalobného návrhu zo dňa 22. 4. 2009 s tým, že úrok z istiny, je 13,50% nad základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania, o ktorých súd rozhodol osobitným uznesením, pretože tieto neboli právnym zástupcom žalobcu vyčíslené. Súd preto vyzval žalobcu a právneho zástupcu žalobcu na vyčíslenie trov právneho zastúpenia podľa § 151 ods. 1 O. s. p.

Právny zástupca žalobcu v stanovenej lehote vyčíslil trovy právneho zastúpenia za obdobie trvania celého súdneho sporu.

Zástupca žalobcu predložil Krajskému súdu v Bratislave špecifikáciu trov konania, v ktorej si uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia žalobcu podľa vyhl. č. 655/2004 Zb. za 3 úkony právnej pomoci po 53,49 Eur, za 1 úkon právnej pomoci po 13,37 Eur, 1 x paušál po 6,31 Eur a 3 x paušál po 6,95 Eur.

Súd v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré v danom prípade predstavujú 201,- Eur na náhradu trov právneho zastúpenia žalobcu advokátom, podľa vyhl. č. 655/2004 Zb. za úkony: príprava a prevzatie prípadu, písomné podanie na súd, účasť na pojednávaní, včetně paušálnej náhrady hotových výdavkov.

V zmysle § 149 O. s. p. je žalovaný povinný zaplatiť trovy konania žalobcu, na účet právneho zástupcu žalobcu.

Krajský súd v Bratislave opravným uznesením č. k. Z-2-36Cb 243/95-185 zo dňa 30. septembra 2009 opravil výrok a odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. mája 2009, č. k. Z-2-36Cb 243/95-174 tak, že správne znie:

1/: vo výroku

v 12. riadku:za obdobie od 27. 9. 2006 do 27. 3. 2007 vo výške 18,25%.....

v 17. riadku:za obdobie od 11. 3. 2009 do 7. 4. 2009 vo výške 15,00%.....

2/ v odôvodnení:

- strana 5. druhý odsek, riadok 13:za obdobie od 27. 9. 2006 do 27. 3. 2009 vo výške 18,25%.....

- v 18. riadku:od 11. 3. 2009 do 7. 4. 2009 vo výške 15,00%.....

V odôvodnení opravného uznesenia Krajský súd v Bratislave uviedol, že v rozsudku vydanom zo dňa 20. mája 2009, č. k. Z-2-36Cb 243/1995, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania z istiny 3.935,10 Eur (118.548,70 Sk) za obdobie upresnené v doplnení žalobného návrhu zo dňa 22. 4. 2009.

Vzhľadom k tomu, že v písomnom vyhotovení rozsudku v jeho výroku a v odôvodnení došlo k zrejmej chybe pri uvedení časových úsekov, od ktorých sa určuje výška úroku z istiny, bolo nutné previesť opravu rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 164 O. s. p.

Proti rozsudku z 20. mája 2009, č. k. Z-2-36Cb 243/1995-174 podal odvolanie zo dňa 5. júna 2009 žalovaný, ktoré došlo na Krajský súd v Bratislave dňa 10. júna 2009. Odvolanie podal v časti zaplatenia úrokov z istiny 3.935,10 Eur od 1. 7. 1998 do zaplatenia a v časti zaplatenia náhrady trov konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu I. stupňa v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Odvolanie odôvodnil tým, že súd procesne pochybil, keď priznal žalobcovi úrok z omeškania z istiny 3.935,10 Eur, hoci žalovaný takúto výšku istiny v súdnom spore namietal. Súd vykonal nesprávny prepočet istiny 118.548,70 Sk na 3.935,10 Eur, pretože neoprávnene zvýšil istinu, ktorá nie je predmetom konania. Podľa názoru odporcu správna výška istiny, z ktorej sa má vypočítavať úrok z omeškania, je 3.935,09 Eur. Súd procesne pochybil, keď zaviazal žalovaného na zaplatenie náhrady trov konania žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku bez toho, aby ich v rozsudku vyčíslil. Ak chcel súd rozhodnúť o trovách konania samostatným uznesením, tak nemal zaväzovať žalovaného na zaplatenie trov konania v rozsudku, pretože takto súd odňal žalovanému právo na podanie odvolania proti uzneseniu o trovách konania. Súd pri výpočte výšky úrokov rozhodol zmätočne v týchto obdobiach:

- a/ za obdobie od 27. 09. 2006 do 27. 06. 2007 vo výške 18,25% a zároveň
 - za obdobie od 28. 03. 2007 do 24. 04. 2007 vo výške 18%,
 - za obdobie od 25. 04. 2007 do 28. 10. 2008 vo výške 17,75%
- b/ za obdobie od 21. 01. 2009 do 10. 03. 2009 vo výške 15,50% a zároveň
 - za obdobie od 11. 02. 2009 do 07. 04. 2009 vo výške 15,00%.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vrátane

konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, prihliadol na dôvody odvolania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Žalovaný v odvolaní neuviedol, o ktorý konkrétny odvolací dôvod opiera odvolanie, avšak z obsahu odvolania vyplýva, že uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p., že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Odvolací súd je toho názoru, že tento odvolací dôvod nie je daný.

Predmetom odvolacieho konania je odvolanie proti rozsudku, ktorým súd rozhodol o uložení povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi úrok z istiny 3.935,10 Eur (118.548,70 Sk) za obdobie od 1. 7. 1998 do 31. 12. 2001 vo výške 22,30% za obdobie od 1. 1. 2002 do 26. 4. 2002 vo výške 21,20%, za obdobie od 27. 4. 2002 do 29. 10. 2002 vo výške 21,75%, za obdobie od 30. 10. 2002 do 17. 11. 2002 vo výške 21,50%, za obdobie od 18. 11. 2002 do 25. 9. 2003 vo výške 20,00%, za obdobie od 26. 9. 2003 do 21. 12. 2003 vo výške 19,75%, za obdobie od 22. 12. 2003 do 28. 3. 2004 vo výške 19,50%, za obdobie od 29. 3. 2004 do 28. 4. 2004 vo výške 19,00%, za obdobie od 29. 4. 2004 do 30. 6. 2004 vo výške 18,50%, za obdobie od 1. 7. 2004 do 28. 11. 2004 vo výške 18,00%, za obdobie od 29. 11. 2004 do 28. 2. 2005 vo výške 17,50%, za obdobie od 1. 3. 2005 do 28. 2. 2006 vo výške 16,50%, za obdobie od 1. 3. 2006 do 30. 5. 2006 vo výške 17,00%, za obdobie od 31. 5. 2006 do 25. 7. 2006 vo výške 17,50%, za obdobie od 26. 7. 2006 do 26. 9. 2006 vo výške 18,00%, za obdobie od 27. 9. 2006 do 27. 6. 2007 vo výške 18,25%, za obdobie od 28. 3. 2007 do 24. 4. 2007 vo výške 18%, za obdobie od 25. 4. 2007 do 28. 10. 2008 vo výške 17,75%, za obdobie od 29. 10. 2008 do 11. 11. 2008 vo výške 17,25%, za obdobie od 12. 11. 2008 do 9. 12. 2008 vo výške 16,75%, za obdobie od 10. 12. 2008 do 20. 1. 2009 vo výške 16,00%, za obdobie od 21. 1. 2009 do 10. 3. 2009 vo výške 15,50%, za obdobie od 11. 2. 2009 do 7. 4. 2009 vo výške 15,00% a ďalej za obdobie od 8. 4. 2009 do zaplataenia vo výške 13,50% na základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a výrok o náhrade trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací je v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa v namietanej časti nesprávnosti prepočtu istiny.

Žalovaný v odvolaní namietal, že súd pochybil, keď priznal žalobcovi úrok z omeškania z istiny 3.935,10 Eur a vykonal nesprávny prepočet istiny 118.548,70 Sk na 3.935,10 Eur. Podľa názoru žalovaného správna výška istiny, z ktorej sa má vypočítať úrok z omeškania, je 3.935,09 Eur. S touto námietkou odvolateľa odvolací súd nesúhlasí.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej už len „o zavedení meny euro v SR“), na účely súvisiace s prípravou na prechod a prechodom na euro, vrátane duálneho zobrazovania, sa prepočty a premeny všetkých súm zo slovenskej meny na eurá povinne vykonávajú výlučne podľa konverzného kurzu, pravidiel pre zaokrúhľovanie a ďalších pravidiel pre prechod na euro¹⁶⁾ a postupom podľa tohto zákona a osobitných predpisov tak, aby čiastkové výpočty a výsledné prepočty konečných peňažných súm zo slovenskej meny na eurá, boli čo najpresnejšie a bez vplyvu na zvýšenie ich reálnej finančnej hodnoty a cenovej úrovne v dôsledku prípravy na prechod a prechodu na euro.

Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v SR, ak výsledkom prepočtu zo slovenskej meny na eurá podľa konverzného kurzu sú konečné peňažné sumy v eurách, ktoré majú byť skutočne zaplatené alebo vyúčtované (ďalej len "konečné sumy"), najmä konečné sumy vyúčtované na výpisoch z účtu alebo konečné sumy ceny, platby alebo inej hodnoty uvádzané na faktúrach, na iných účtovných dokladoch alebo dokladoch o zaplatení, také konečné sumy v eurách, sa po prepočte podľa konverzného kurzu zaokrúhľujú na dve desatinné miesta na najbližší eurocent podľa pravidiel ustanovených osobitným predpisom. 17) Celkový vypočítaný zvyšok konečnej sumy, ktorý je nižší ako polovica jedného euro centa, sa podľa osobitného predpisu 17) zaokrúhľuje nadol na najbližší eurocent a celkový vypočítaný zvyšok konečnej sumy, ktorý sa rovná polovici alebo je vyšší ako polovica jedného eurocenta, sa podľa osobitného predpisu 17) zaokrúhľuje nahor na najbližší eurocent, ak sa účastníci právnych vzťahov nedohodnú inak, alebo ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. 16) Konečné sumy, ktoré sú príjmom štátneho rozpočtu alebo iného druhu rozpočtu verejnej správy, sa však prednostne zaokrúhľujú nadol, na prospech osôb povinných znášať úhradu týchto platieb, a konečné sumy, ktoré

sú výdavkom štátneho rozpočtu alebo iného druhu rozpočtu verejnej správy, sa prednostne zaokrúhľujú nahor, na prospech oprávnených príjemcov týchto platieb, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v SR, peňažné sumy v slovenskej mene, ktoré sú uvedené vo všeobecne záväzných právnych predpisoch, v rozhodnutiach, opatreniach, osvedčeniach a iných právnych, administratívnych alebo organizačných aktoch súdov, iných štátnych orgánov, orgánov územnej samosprávy, rozhodcovských súdov alebo iných orgánov verejnej moci, v zmluvách a dohodách, ako aj v registroch, evidenciách a iných záznamoch, na účtoch, v ďalších právnych aktoch, návrhoch, oznámeniach a iných právnych úkonoch, v ostatných právnych dokumentoch alebo v iných právnych prostriedkoch vyhotovených v akejkoľvek forme alebo podobe, sa odo dňa zavedenia eura považujú za peňažné sumy v eurách, a to v prepočte a so zaokrúhlením podľa konverzného kurzu, tohto zákona a ďalších pravidiel pre prechod na euro; 16) to sa nevzťahuje na ustanovenia právnych predpisov o nominálnej hodnote slovenských bankoviek alebo slovenských mincí, na ustanovenia právnych predpisov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré upravujú zmenu peňažných súm zo slovenskej meny na eurá, ani na ustanovenia právnych predpisov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré nie sú aplikovateľné po prechode na euro. Premena peňažných súm, ktoré sú uvedené v právnych predpisoch, rozhodnutiach orgánov verejnej moci, zmluvách alebo iných právnych prostriedkoch, zo slovenskej meny na ekvivalent v eurách s prepočtom a zaokrúhlením podľa konverzného kurzu a ďalších pravidiel pre prechod na euro, nemá podľa osobitných predpisov 16) žiadny vplyv na ostatný obsah, subjekty alebo platnosť právnych vzťahov vzniknutých na základe predmetných právnych predpisov, rozhodnutí orgánov verejnej moci, zmlúv alebo iných právnych prostriedkov, ak sa dotknutí účastníci príslušného právneho vzťahu nedohodnú inak, alebo ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. 16)

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v SR, ak v súdnych konaniach alebo iných konaniach pred orgánmi verejnej moci, ktoré neboli právoplatne skončené pred dňom zavedenia eura, boli vykonané úkony, v ktorých sú uvedené peňažné sumy v slovenských korunách, právne účinky takýchto úkonov zostávajú zachované s tým, že peňažné sumy v slovenských korunách sa odo dňa zavedenia eura považujú za peňažné sumy vyjadrené v eurách v prepočte a so zaokrúhlením podľa konverzného kurzu a ďalších

pravidiel pre prechod na euro. Týmto nie je dotknutý postup podľa osobitných predpisov pri zmene, zrušení, späťvzati, doplnení alebo iných úpravách príslušných úkonov.

Podľa Článku 5 Nariadenie Rady (ES) č. 1103/97 zo 17. júna 1997 o určitých ustanoveniach týkajúcich sa zavedenia eura, peňažné čiastky, ktoré majú byť zaplatené alebo účtované, keď sa vykonáva zaokrúhľovanie po prevode na jednotku euro podľa článku 4, sa zaokrúhľia smerom nahor alebo nadol na najbližší cent. Peňažné čiastky, ktoré majú byť zaplatené alebo účtované, ktoré sú prevedené na národnú menovú jednotku, sa zaokrúhľia smerom nahor alebo nadol na najbližšiu čiastkovú jednotku alebo v prípade, ak neexistuje najbližšia čiastková jednotka, na násobok alebo zlomok čiastkovej jednotky alebo národnej menovej jednotky podľa národných právnych predpisov alebo praxe. Ak uplatňovanie prepočítacích koeficientov vedie k výsledku, ktorý je presne v strede, čiastka sa zaokrúhli smerom nahor.

Najvyšší súd má za to, že v zmysle citovaného ustanovenia § 2 ods. 2, ods. 3 a ustanovenia § 9 ods. 2, ods. 3 zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v SR a Článku 5 Nariadenie Rady (ES) č. 1103/97 zo 17. júna 1997, súd prvého stupňa nepochybil v prepočte istiny, keď priznal žalobcovi úrok z omeškania z istiny 3.935,10 Eur. V zmysle citovaných ustanovení prvostupňový súd predmetné zaokrúhlenie vykonal správne, keď sumu o zaplatenie 118.548,70 Sk prepočítal na menu Euro vo výške 3.935,095 Eur a tým, že na treťom desatinnom mieste sa nachádzalo číslo 5, malo vplyv na zaokrúhlenie na dve desatinné miesta smerom na hor teda na 3.935,10 Eur.

Prvostupňový súd použil platné pravidlo koeficientu so šiestimi platnými číslicami $1 \text{ Eur} = 30,1260 \text{ Sk}$ a vypočítanú sumu v eurách zaokrúhlil na dve desatinné miesta na najbližší eurocent ($1 \text{ eurocent} = 0,01 \text{ Eur}$). Po vydelení sumy 118.548,70 Sk číslom 30,1260 z výsledku prvostupňový súd zobral prvé tri desatinné miesta 3.935,095 Eur a túto hodnotu v zmysle Článku 5 Nariadenie Rady (ES) č. 1103/97 zo 17. júna 1997 a podľa matematických pravidiel zaokrúhlil na dve desatinné miesta smerom na hor, ak je posledné číslo rovné a väčšie 5.

Žalovaného ďalšou námietkou odvolania je to, že prvostupňový súd pri výpočte výšky úrokov rozhodol zmätočne vo výroku rozhodnutia v obdobiach od 27. 09. 2006 do 27. 06. 2007 vo výške 18,25%, za obdobie od 28. 03. 2007 do 24. 04. 2007 vo výške

18%, za obdobie od 25. 04. 2007 do 28. 10. 2008 vo výške 17,75% a v odôvodnení rozhodnutia za obdobie od 21. 01. 2009 do 10. 03. 2009 vo výške 15,50%, za obdobie od 11. 02. 2009 do 07. 04. 2009 vo výške 15,00%.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v SR, kde sa v iných všeobecne záväzných právnych predpisoch, v rozhodnutiach orgánov verejnej moci, zmluvách alebo iných právnych prostriedkoch používa pojem "základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska", "diskontná sadzba Národnej banky Slovenska", "diskontná úroková sadzba" alebo "diskontná sadzba Štátnej banky česko-slovenskej", odo dňa zavedenia eura sa tým rozumie základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, 45) ktorú Európska centrálna banka stanovuje a zverejňuje pre hlavné refinančné obchody vykonávané Eurosystemom v rámci Európskeho systému centrálnych bánk. Takáto zmena základnej úrokovej sadzby pri prechode na euro nemá vplyv na dokončenie úročenia podľa pôvodnej výšky úrokovej sadzby počas úrokového obdobia, ktoré začalo plynúť pred dňom zavedenia eura, a ktoré uplynie po zavedení eura, ani nemá vplyv na úročenie po zavedení eura, pre ktoré je rozhodujúca výška úrokovej sadzby z obdobia pred dňom zavedenia eura, a tiež nemá podľa osobitných predpisov 16) vplyv ani na ostatný obsah, subjekty alebo platnosť právnych vzťahov vzniknutých na základe predmetných právnych predpisov, rozhodnutí orgánov verejnej moci, zmlúv alebo iných právnych prostriedkov, ak sa dotknutí účastníci príslušného právneho vzťahu nedohodnú inak, alebo ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že v zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v SR, prvostupňový súd nepochybil vo výške úroku. Priznaná výška úroku zodpovedá dohode účastníkov v úverovej zmluve zo dňa 6. marca 1991. Naviac na pojednávaní konanom dňa 29. apríla 2009 žalovaný uviedol, že zvýšenie úrokovej sadzby z 13,5% na 18,25% plne rešpektuje.

Krajský súd v Bratislave dňa 30. septembra 2009, č. k. Z-2-36Cb 243/95-185 vydal opravné uznesenie, v ktorom rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. mája 2009, č. k. Z-2-36Cb 243/95-174 opravil vo výroku a v odôvodnení v zmysle § 164 O. s. p. vzhľadom k tomu, že v písomnom vyhotovení rozsudku v jeho výroku a odôvodnení došlo k zrejmej chybe pri uvedení časových úsekov, od ktorých sa určuje výška úroku z istiny.

Preto námietka žalovaného týkajúca sa zmatečnosti období pri úrokoch z omeškania je nedôvodná.

Žalovaný v odvolaní tiež namietal, že súd procesne pochybil, keď ho zaviazal na zaplatenie náhrady trov konania žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku bez toho, aby ich v rozsudku vyčíslil, a ak chcel súd rozhodnúť o trovách konania samostatným uznesením, tak nemal zaväzovať žalovaného na zaplatenie trov konania v rozsudku, pretože takto súd odňal žalovanému právo na podanie odvolania proti uzneseniu o trovách konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že súd prvého stupňa nesprávne poučil účastníka konania o opravnom prostriedku v uznesení z 25. mája 2009, č. k. Z-2-36Cb 243/95-178, v ktorom uviedol, že proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Odvolačí súd prejednal odvolanie žalovaného aj proti výroku rozhodnutia o náhrade trov konania.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Súd prvého stupňa správne rozhodol o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p. s prihliadnutím na výsledok konania, na dôvodnosť žaloby a úspech žalobcu v konaní. Taktiež súdom priznaná výška trov konania, je správna.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, preto napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave podľa ustanovenia § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p., a to podľa úspechu účastníkov v odvolacom konaní.

V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorí si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto mu odvolací súd náhradu trov nepriznal.

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 25. marca 2010

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková